

अलौकिक ड्रेस र अलौकिक शृङ्गार

आज बाप-दादाले विशेष चारै तर्फका बच्चाहरूको रमणीक खेल देखिरहनुभएको थियो। जसलाई देखेर मुस्कुराइ पनि रहनुभएको थियो। कहीं कहीं विशेष हाँसो पनि आइरहेको थियो। त्यो कुनचाहिँ खेल थियो? बाप-दादाले देखिरहनुभएको थियो— संगमयुगी, सर्व श्रेष्ठ हीरा तुल्य युगका वासी, सर्व श्रेष्ठ बापदादाका बच्चाहरू, ईश्वरीय सन्तान, ब्राह्मण कुलका श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूलाई बाप-दादाले विशेष सारा दिनको लागि भिन्न-भिन्न प्रकारका ड्रेस र शृङ्गार, साथ-साथै बस्ने स्थान वा आसन कति श्रेष्ठ दिनुभएको छ। जसले जस्तो समय त्यस्तै ड्रेस त्यस्तै नै शृङ्गार गर्न सक्छन्। सत्ययुगमा भिन्न-भिन्न ड्रेस र शृङ्गार बदल्दछन् तर संस्कार त यहाँ नै भर्नुपर्ने हुन्छ नि। ब्रह्मा बाबाले संगमयुगको भिन्न-भिन्न ड्रेस र शृङ्गारद्वारा ब्राह्मण बच्चाहरूलाई सजाउनुभएको छ। तर रमणीक खेल के देख्नु भयो? जो यति सुन्दर ड्रेस अनि सजावट भएर पनि कुनै-कुनै बच्चाहरू पुरानो ड्रेस, माटो भएको मैलो ड्रेस लगाउँछन्।

अमृतवेलाको ड्रेस र शृङ्गारलाई जान्दछौ? सारा दिनको भिन्न-भिन्न ड्रेस र शृङ्गारलाई जान्दछौ? बाप-दादाद्वारा भिन्न भिन्न टाइटल्स बच्चाहरूलाई मिलेको छ। भिन्न-भिन्न टाइटल्सको स्थिति रूपी ड्रेस र भिन्न-भिन्न गुणहरूको शृङ्गारका सेट छन्। कति प्रकारका ड्रेस र सेट छन्। जस्तो ड्रेस त्यस्तै शृङ्गारको सेट अनि त्यस्तै सजि सजाउ सीटमा सदा सेट रहने गर। आफ्नो ड्रेस गन्ति गर— कति छन्। त्यही टाइटलको स्थितिमा स्थित हुनु अर्थात् ड्रेसलाई धारण गर्नु। कहिले विश्व-कल्याणकारीको ड्रेस लगाऊ, कहिले मास्टर सर्वशक्तिमानको अनि कहिले स्वदर्शन चक्रधारीको। जस्तो समय जस्तो कर्तव्य त्यस्तै ड्रेस धारण गर। साथ-साथै भिन्न-भिन्न गुणहरूको शृङ्गार गर। यी भिन्न-भिन्न शृङ्गारको सेट धारण गर। हातमा, गलामा, कानमा र मस्तकमा यी शृङ्गार हुनु पर्छ। मस्तकमा यो स्मृति धारण गर— म आनन्द स्वरूप हुँ— यो मस्तकको चिन्दी भयो। मुखद्वारा अर्थात् गलामा पनि आनन्द दिलाउने कुरा होस्— यो गलाको माला भयो। हातद्वारा अर्थात् कर्ममा आनन्द स्वरूपको स्थिति होस्— यी हातको कंगन भए। कानद्वारा पनि आनन्द स्वरूप बन्ने कुरा सुनिरहने गर, यो कानको शृङ्गार भयो। पाउद्वारा आनन्द स्वरूप बनाउने सेवा तर्फ पाऊ होस् अर्थात् कदम-कदम आनन्द स्वरूप बन्न र बनाउनको लागि उठोस् यो पाउको शृङ्गार हो। अब एक सेट सम्झ्यौ? पूरै सेट धारण गर्नु? यसरी अलग-अलग समयमा अलग-अलग सेट धारण गर। सेट धारण गर्न त आउँछ नि? या कानको लगाए पछि गलाको छोड्छौ। हुनत आजकलको दुनियाँमा सेट पहिरने चलन छ। तिम्रो यति धेरै श्रेष्ठ शृङ्गारका सेट छन्। ती धारण किन गर्दैनौ? किन लगाउँदैनौ? यी सबै भिन्न-भिन्न प्रकारका सुन्दर ड्रेसलाई छोडेर देह-अभिमानको स्मृतिको माटोको ड्रेस किन लगाउँछौ?

आज ड्रेस र शृङ्गारको प्रतिस्पर्धा (कम्पीटीशन) देखियो— कुनचाहिँ बच्चा सारा दिन सजि सजाऊ रहन्छन् र कुनचाहिँ बच्चा ड्रेस बदल्ने अनि लगाउन र फुकाल्नमा नै लाग्छन्। अहिले-अहिले एक ड्रेस धारण गर्छन् र अहिले-अहिले त्यो ड्रेस उतारेर नराम्रो ड्रेस लगाउँछन्। धेरै समय श्रेष्ठ सुन्दर ड्रेस लगाउनै सक्दैनन्। त्यसैले के देखियो? कुनै कुनैले बिल्कुल दुर्गन्ध ड्रेस पनि लगाउँछन्। कुनचाहिँ दुर्गन्ध? देहको सम्बन्ध र देहको पदार्थहरूको लगावको दुर्गन्धवाला ड्रेस। जुन टाढैबाट

दुर्गन्ध आउँथ्यो । कसैले गन्दा छालाको ड्रेस पहिरिएका थिए अर्थात् क्रिमिनल आईको, छालालाई देख्ने, यस्तो गन्दा छालाको ड्रेस पनि लगाएका थिए । कसैको ड्रेसमा गन्दा दाग पनि लागेको थियो । गन्दा दाग अर्थात् अरूको अवगुण अर्थात् दागलाई आफूमा धारण गर्नु । त्यसैले गन्दा-गन्दा दागवाला ड्रेस पनि थियो । कसैको ड्रेस त धेरै नराम्रो खुनको दागहरूको थियो । त्यस्तो किन थियो ? बारम्बार विकर्म गर्नु अर्थात् आत्मघात गर्नु । आत्माको श्रेष्ठ स्थितिको घात गर्नु । यस्ता ड्रेस पनि थिए । अब सोच कहाँ सुन्दर टाइटल्सको स्थितिको ड्रेस र कहाँ यी गन्दा ड्रेस । श्रेष्ठ आत्माहरूको ड्रेस पनि श्रेष्ठ हुनु पर्छ । त्यसैले के देखियो ? कुनै-कुनै बच्चा सारा दिन त्यही श्रेष्ठ ड्रेसमा, शृङ्गारको सेट धारण गरेर सीटमा राम्रोसँग सेट थिए अनि कुनै राम्रो ड्रेस सामुन्ने भएर पनि धारण गर्न चाहेर पनि धारण गर्न सक्दैन थिए । अमृतवेलादेखि श्रेष्ठ शृङ्गारको सेट धारण गर । श्रेष्ठ टाइटल्सको ड्रेस लगायौ, गुणहरूको शृङ्गार धारण गर्नु भन्ने जसरी सत्ययुगमा विश्व महाराजा वा विश्व महारानीको राजाई ड्रेसको पछाडि नोकर चाकरहरूले ड्रेसलाई उठाउँछन्, त्यसैगरी अब मायाजित संगमयुगी स्वराज्य अधिकारीको टाइटल्स रूपी ड्रेसमा स्थित भएको बेलामा यी ५ तत्त्व, यी ५ विकार तिम्रो ड्रेसलाई पछाडि उठाउँछन् अर्थात् अधीन भएर हिड्छन् ।

यी दृश्य आफ्नो सामुन्ने ल्याऊ— कसरी मायाजितको पछाडि यी रावणको दस शीर, १० सेवाधारी बनेर पछि-पछि हिँड्छन् । जब ड्रेसबाट टाइट हुन्छौ र निरन्तर अर्थात् लम्बाचौडा हुन्छ तब ती १० नोकर तिम्रो पछि-पछि उठाउँदै आउँछन् । आजकलका राजा रानीहरूले पनि यो पोशाक बडो लामो फराकिलो पहिरिन्छन् जुन उठाउन सकियोस् । यदि निरन्तरको लम्बाई छैन, टाइटल्समा टाइट छैन भन्ने यी सेवाधारीले ड्रेस उतारीदिन्छन् किनकि लूज हुन्छ नि । अब दृढ संकल्पद्वारा टाइटल्सको ड्रेसलाई टाइट गर । दृढ संकल्प हो बेल्ट । यसबाट टाइट गर्नु भन्ने सदा सेफ रहन्छौ र सदा सेवाधारी अधीनमा रहन्छन् । सुनाएको थिएँ नि— विकार परिवर्तन भएर सहयोगी, सेवाधारी हुन्छन् । अब ड्रेस पहिरिन आयो । टाइट गर्न पनि जान्यौ । जुन समय जुन ड्रेस चाहन्छौ त्यो लगाऊ । तर गन्दा ड्रेस न लगाऊ । भेराइटी ड्रेस भेराइटी शृङ्गारको लाभ उठाऊ । ब्रह्मा बाबा वा बापदादाले संगमको दाइजो दिनुभएको छ । लव म्यारिज गरेका छौ त्यसैले दाइजो पनि मिलेको छ नि । सौगात हो यी भेराइटी शृङ्गारको सेट र सुन्दर ड्रेस । बाप-दादाको दाइजो छोडेर पुरानो दाइजो प्रयोग नगर । केही बच्चाहरूले यस्तो गर्छन् जो बाप-दादाको दाइजो पनि अवश्य लिन्छन् वा लिएका पनि छन् तर साथमा पुरानो ड्रेस पनि लुकाएर राखेका छन् । त्यसैले कहिलेकाहिँ त्यसलाई पनि धारण गर्छन् । जब पुरानोमा लगाव लाग्छ अनि पुरानो ड्रेस पहिरिन्छन् । अमूल्य ड्रेसलाई छोडेर फाटेको टुटेको ड्रेस लगाउँछन्, यस्तो नगर । अहिले सम्म पनि लुकाएर राखेका छौ भन्ने जलाई देऊ । अनि जलाएर खरानी पनि आफ्नो पासमा नराख । त्यो पनि सागरमा स्वाहा गरिदियौ भन्ने सदा सजीइरहन्छौ र बाबाको साथ दिलतख्त नशीन रहन्छौ । तख्तबाट उत्रियौ भन्ने फाँसीको तख्त आउँछ । कहिले लोभको, कहिले मोहको । फाँसीको तख्तलाई छोडेर तख्तनशीन बन । दाइजो त सम्हालेका छौ नि । प्रयोग गर । दाइजो केवल नराख । केवल हेरिरह्यौ धेरै राम्रो छ धेरै राम्रो छ , तर धारण गर । अनि ड्रेस कम्पीटीशनमा पहिलो नम्बरमा आऊ । सुनाएँ नि— नम्बर हुन्छ निरन्तरतामा । ड्रेस लगाउन त सबैलाई आउँछ तर ड्रेस सदा टिप-टप रहोस्, यो आउँदैन । त्यसैले सदा सजी सजाऊको नम्बर हुन्छ । कम्पीटीशनमा विदेशीले नम्बर वन लिन्छन् या भारतवासीले

२०७२ श्रावण १७ आइतबार ०२-०८-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०९.०१.८० मधुबन

लिन्छन् ? जति चाह्यो त्यति लिन सक्छौ। वहाँ त प्राइजको कारण एउटालाई नै फस्ट नम्बर मिल्छ। यहाँ त धेरैलाई फस्ट नम्बर बनाउन सकिन्छ। यहाँ अखुट खजाना छ त्यसैले जति पनि फस्ट आउँछन् उनीहरूलाई फस्ट प्राइज मिल्छ। अच्छा भोलिबाट के गर्छौ ?

अमृतबेलादेखि भिन्न-भिन्न ड्रेस र शृङ्गारको सेटबाट सजी सजाऊ भएर सारा दिन बाबाको साथमा रहने गर। अमृतबेलादेखि नै फस्ट नम्बरको ड्रेस लगाऊ। यस्ता सजिएका सजनीहरूलाई नै साथ लिएर जान्छु। अरूलाई होइन। जो कम्पीटीशनमा फस्ट नम्बर आउँछन् उनीहरू नै साथ रहन्छन् र साथ जान्छन्। जो रहँदैनन् उनीहरू जाँदैनन् पनि। त्यसैले सदा यो स्लोगन याद राख अर्थात् यो तिलक लगाऊ— ‘साथ रहनेछौं, साथ जानेछौं’। सम्भन्ध्यौ नि कम्पीटीशन कति राम्रो लाग्छ होला। बाबाले ब्रह्मा बाबालाई वतनमा यो देखाइरहनुहुन्छ। बच्चाहरूको याद त ब्रह्मा बाबालाई पनि रहन्छ। त्यसैले बच्चाहरूको हाल-चाल देखाइरहनुहुन्छ।

यस्ता सदा सजी-सजाऊ मूर्त, संगमयुगी श्रेष्ठ जीवनको महत्त्वलाई जान्ने महान् आत्माहरू, दुश्मनलाई पनि सेवाधारी बनाउने, सहयोगी बनाउने, यस्ता मास्टर सर्वशक्तिमान सदा बाबा र तिमी, यस विचित्र युगल रूपमा रहने, यस्ता परम पूज्य अनि गायन योग्य आत्माहरूलाई बाप-दादाको याद-प्यार एवम् नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

सेवाधारी बच्चाहरूप्रति बाप-दादाको मधुर महावाक्य

सेवाधारी बच्चाहरूको महिमा त धेरै महान् छ किनकि बाबा समान छन्। बाबा पनि बच्चाहरूको सेवा गर्न आउनुहुन्छ र तिमी पनि निमित्त हौ त्यसैले समानता भयो नि। समानको महिमा हुन्छ। समान नै सदा साथ रहन सक्छन्। समान छैन भने साथ पनि हुँदैन। बाबा समान अर्थात् सदा स्वमानमा रहने। बाबाले आफ्नो स्वमानलाई कहिल्यै भुल्नुहुन्छ र ! बाबा समान अर्थात् सदा स्वमानमा रहनेवाला। यस्तो छौ ? सदा बाबा र सेवा— यी दुवै कुरा यसरी स्मृतिमा रहन्छ जसरी शरीरको स्मृति स्वतः नै रहन्छ। याद गर्नु पर्दैन, स्वतः याद रहन्छ। त्यस्तै बाबाको याद र सेवा पनि स्वतः याद रहोस्। यदि तिमी पनि मेहनत गरेर यादमा रहन्छौ भने अरूलाई सहजयोगी कसरी बनाउँछौ। सेवाधारी बच्चाहरूको योग्यता हो नै सहजयोगी, स्वतः योगी।

अब समय अनुसार मेहनत समाप्त हुनुपर्छ। यदि अब पनि मेहनतको अनुभव हुन्छ या किन, के को प्रश्न छ भने आफ्नो कर्तव्य निर्वाह गर्न सक्दैनौ। किन, के भन्नु अर्थात् क्यूमा खडा हुनु। यदि स्वयं नै क्यूमा हुन्छौ भने अरूलाई तृप्त आत्मा कसरी बनाउन सक्छौ। आफू नै लिने हुन्छौ भने दाता कसरी बन्छौ। सेवाधारी अर्थात् दिदै जाऊ अनि साथमा लिदै जाऊ। जो स्वयं नै किन, के भन्छन् भने उनीहरू त भिखारी जस्तै माग्ने बन्छन्। शक्ति दिनुहोस्, सहयोग दिनुहोस्, मैले यो कार्य गरिरहको छु, हजुरले सफलता दिनु पर्छ, यस्तो भन्नु पनि रोयल भिखारीपन हो। जो स्वयं भिखारीहरूको क्यूमा हुन्छ उसले अरूलाई दाता बनेर कसरी दिन सक्छ। अब बाल्य अवस्था खतम भयो। बाल्य अवस्थामा सबै छुट थियो, रुन पनि छुट, फीलिंग गर्न पनि छुट, संकल्पहरूको पनि छुट मिल्यो तर अब हुँदैन। अब त वानप्रस्थ सम्म पुगिसकेका छौ। बचपनको कुरा वानप्रस्थमा रहँदैन। यसमा किन, के हुँदैन। किन, के गर्ने अर्थात् बेबी क्वालिटी। जो बेबी हुन्छ ऊ बीबी बन्दैन। अब त माता पिताको सौदा हो। अब बेबीपन खतम भयो। बाबा समान बन्यौ त्यसैले माता

२०७२ श्रावण १७ आइतबार ०२-०८-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ०९.०१.८० मधुबन

पिता बन्यौ। सानो बच्चालाई समान भनिदैन। जब बच्चा ठूलो हुन्छ या पिता बन्छ तब समान भनिन्छ। अब बेबी क्वालिटी खतम।

संस्कार मिल्दैन, यो पनि संकल्प नआओस्। मिलाउनु नै छ। मिल्दैन, यो कसले भन्छ? ऊ बदलिदैन, उसले सुन्दैन, यो हुन्न-हुन्न या हुँदैन-हुँदैन को भाषा कसको हो? अब त हुनु नै छ। हुन्छ हजुर, हुँदैन शब्द समाप्त। सबै हुन्छ हुन्छ भन्नेवाला हौ हैन। अब बेहदको बन, हदलाई छोडिदेऊ। सुनाएको थिएँ नि कुनै जोनको पनि हेड हो भने, यो पनि हद भयो। नक्शा भित्र हेर तिम्रो जोन कहाँ छ? बिन्दी। त्यसैले हद भयो नि। अब फलानो स्थानको हुँ, यो पनि होइन। फलानो स्थानमा नै ठीक छ, यो पनि होइन। बेहदको मालिक बन्नु छ या एक स्थान को? यस्तो होइन, अलिकति पनि स्थान परिवर्तन भयो भने स्थिति परिवर्तन होस्। अब पठाउँछु, सबै तिर, तयार छौ? विदेश पठाऊँ या कुनै पनि स्थानमा पठाऊँ, एवररेडी। देशमा पठाऊँ या विदेशमा। जब जानु पर्ने भए पछि शक्ति आफै नै मिल्छ। त्यसोभए भोलिदेखि सबैलाई परिवर्तन गरौं। अच्छा—नयाँ बुलेटिन निकालौं? फेरि नभन अब तयार हुनको लागि एक साल अरू दिनु होस्, केवल ४ महिना दिनुहोस्, दुई महिना दिनुहोस्, यस्तो त भन्दैनौ नि। हिम्मत छ? आफ्नो छ नै के र! यदि आफ्नो छ भने सबै, आफ्नो छैन भने केही आफ्नो छैन। जो बाबाको त्यो आफ्नो। बाबाको बेहद छ तिम्रो पनि बेहद। सबै हाम्रो हो, यसलाई भनिन्छ बेहद।

बाप-दादाले सबै बच्चाहरूलाई सदा विशेष सहयोग दिइरहनुहुन्छ किनकि जो सेवामा निमित्त बनेका छन् ती विशेष सेवाधारीहरूलाई विशेष सहयोग सदा मिल्छ नै। विशेष कार्य गर्ने वाला त पहिला याद आउँछ नि। लौकिक रीतिबाट पनि कुनै हिस्ट्रीलाई याद गन्यौ भने हिस्ट्रीमा पनि कुन पहिला आउँछ? जो विशेष हुन्छ उही याद आउँछ नि। संगमयुगको हिस्ट्रीमा पनि जो जति विशेष सेवाधारी छन् उनीहरू विशेष आत्मा हुन्। त्यसैले बाप-दादाले जहिले पनि याद गर्दा सबैभन्दा पहिला ती स्वतः नै याद आउँछन्। याद गर, यो भन्नुपर्ने आवश्यकता हुँदैन। केवल विशेष यादको रिटर्न लिनेवाला बन। बाबा सबैलाई यादको रिटर्न दिनुहुन्छ तर लिनेले कहिलेकहीं अलबेलापनको कारण लिदैनन्। बाबाको पासमा जे पनि चीज छन्, त्यो दिनको लागि हो, त्यसैले बाबा सबैलाई दिनुहुन्छ, लिनेवाला नम्बरवार छन्।

वरदानः— सुन्नुको साथ-साथै स्वरूप बनेर मनको मनोरञ्जनद्वारा सदा शक्तिशाली आत्मा भव

सधैं मनमा स्वयं प्रति या अरू प्रति उमंग-उत्साहको संकल्प ल्याऊ। स्वयं पनि त्यही संकल्पको स्वरूप बन अनि अरूको सेवामा पनि लगायौ भने आफ्नो जीवन पनि सदाको लागि उत्साहवाला हुनेछ र अरूलाई पनि उत्साह दिलाउनेवाला बन्न सक्नेछौ। जसरी मनोरञ्जन प्रोग्राम हुन्छ त्यस्तै सधैं मनको मनोरञ्जनको प्रोग्राम बनाऊ, जो सुन्छौ त्यसको स्वरूप बन्यौ भने शक्तिशाली बन्न पुग्छौ।

स्लोगनः— श्रेष्ठ कर्मको ज्ञान नै श्रेष्ठ तकदीरको रेखा (लकीर) खिच्ने कलम हो।